

Till thessalonikerna: Första brevet

Hälsning

¹ *Från* Paulus och Silvanus och Timotheos. Till församlingen av thessaloniker i GUD Fader och HERREN JESUS KRISTUS: Nåd åt er och frid.

Tacksägelse för thessalonikernas tro

² Vi tackar alltid GUD för er alla när vi gör hågkomst vid våra böner, *och* oavbrutet

³ minns vi er gärning i tron och möda i kärleken och uthållighet i hoppet till vår HERRE JESUS KRISTUS inför vår GUD och Far,

⁴ då vi vet, syskon älskade av GUD, er utvaldhet.

⁵ För vårt evangelium kom inte till er bara i ord, utan också i kraft och i helig Ande och i stor full visshet, liksom ni vet hurdana vi var bland er för er skull.

⁶ Och ni blev imitatörer av oss och av HERREN, när ni välkomnade ordet under stor nöd med helig Andes glädje,

⁷ så att ni blev en förebild för alla de troende i Makedonien och i Achaia.

⁸ För från er genljöd HERRENS ord, inte bara i Makedonien och i Achaia, utan på varje plats har er tro gentemot GUD gått ut så att vi inte har behov av att tala något.

⁹ För själva berättar de om oss, vilken ingång vi hade hos er och hur ni vände om till GUD från

avgudarna, *till* att fasttjäna levande och sannfärdig GUD

¹⁰ och bida hans Son från himlarna som han har uppväckt från [de] döda: JESUS, som räddar oss från den kommande vreden.

2

Apostelns tjänst i Thessalonike

¹ För själva vet ni, syskon, vår ingång hos er, att den inte blivit förgäves.

² Nej, *fastän* vi förut hade lidit och skymfats, som ni vet, i Filippi var vi frimodiga i vår GUD att tala till er GUDS evangelium under mycket kamp.

³ För vår uppmaning *kommer* inte av villfarelse eller av orenhet eller med list.

⁴ Nej, så som vi godkänts av GUD att anförtras evangeliet, så talar vi. Inte som *att* vi behagar människor, utan GUD som beprövar våra hjärtan.

⁵ För vi har varken en gång kommit med ord av smicker, liksom ni vet, eller med förevändning för girighet – GUD är vittne –

⁶ eller sökande ära från människor, varken från er eller från andra,

⁷ *även om* vi kunnat vara *där* med tyngd som KRISTI apostlar. Nej, vi blev småbarn mitt ibland er. Som en ammande omhuldar sina egna barn,

⁸ så trängtrade vi efter er och behagade dela med oss till er av inte bara GUDS evangelium utan också *våra* egna själar, eftersom ni hade blivit *så* älskade för oss.

⁹ Ni minns ju, syskon, vår möda och *vårt* slit. Medan vi natt och dag arbetade för att inte

betunga någon av er förkunnade vi för er GUDS evangelium.

¹⁰ Ni *är* vittnen, även GUD, *till* hur gudligt och rättfärdigt och klanderfritt vi kom till er troende,

¹¹ liksom ni vet hur vi *med* var och en av er, som en far *med* sina egna barn,

¹² uppmanade er och uppmuntrade och uppfordrade att ni *ska* vandra värdigt GUD, som kallar er till sitt eget rike och *sin* härlighet.

¹³ Och därför tackar också vi GUD oavbrutet, för att ni tog emot GUDS ord som hördes från oss och välkomnade *det*, inte *som* människors ord utan så som det sannerligen är: GUDS ord som också verkar i er som tror.

¹⁴ För ni har blivit imitatörer, syskon, av GUDS församlingar som är i Judeen i KRISTUSJESUS. För detsamma har också ni *fått* lida från *era* egna stamfränder liksom också de från judarna.

¹⁵ Både HERRENJESUS har de dödat och profeterna, och oss har de jagat bort, och GUD behagar de inte, och alla människor *är de* emot

¹⁶ när de hindrar oss från att tala till folkslagen för att de ska bli frälsta, så att de alltid fyller upp sina synder. Men till dem har vreden nått till slut.

Längtan att besöka thessalonikerna

¹⁷ Men vi, syskon, som varit åtskilda från er för en stunds tid – till ansiktet, inte hjärtat – har varit ännu mer ivriga att se ert ansikte, med stort begär.

¹⁸ För vi ville komma till er – jag, Paulus, både en och två gånger – och Satan har förhindrat oss.

¹⁹ För vem *är* vårt hopp eller *vår* glädje eller stolthets krans – eller *är det* inte just ni – inför vår HERREJESUS vid hans ankomst?

²⁰ För ni är vår ära och glädje.

3

¹ Därför, när vi inte tålde mer, behagade vi lämnas kvar i Athen ensamma

² och skickade Timotheos, vår broder och GUDS medarbetare i KRISTI evangelium, för att stärka er och uppmuntra för er tros skull,

³ *så* att ingen blir uppskakad under dessa vedermödor. För själva vet ni att till detta är vi satta.

⁴ För även när vi var hos er förutsade vi för er att vi skulle lida nöd, *så* som det också har blivit och ni vet.

⁵ Därför har också jag, när jag inte tålde mer, skickat *bud* för att *få* veta *om* er tro, *så* att inte frestaren har frestat er och vår möda blivit förgäves.

Glädje över thessalonikernas tro

⁶ Men nu, när Timotheos har kommit till oss från er och evangeliserat för oss *om* er tro och kärlek, och att ni alltid har en god hågkomst av oss och längtar att *få* se oss, liksom också vi er,

⁷ har vi därför blivit uppmuntrade, syskon, om er i allt vårt nödtvång och nöd genom er tro.

⁸ För nu lever vi, om ni står *fasta* i HERREN.

⁹ För *med* vilken tacksägelse kan vi återgälda GUD för er, för all den glädje som vi gläds med på grund av er inför vår GUD,

¹⁰ medan vi natt och dag övermåttan bönfaller om att *få* se ert ansikte och förfärdiga bristerna i er tro?

¹¹ Och själv må vår GUD och Far och vår HERREJESUS rikta vår väg till er.

¹² Och er må HERREN förmera och låta överflöda i kärleken till varandra och till alla, liksom också vi till er,

¹³ till att stärka era hjärtan klanderfria i helighet inför vår GUD och Far vid vår HERREJESU ankomst med alla sina heliga. [Amen.]

4

Ett liv som behagar Gud

¹ För övrigt, syskon, efterfrågar vi nu *hos* er och uppmanar i HERRENJESUS, att så som ni har tagit emot från oss hur ni bör vandra och behaga GUD – så som ni också vandrar – att ni ska överflöda *desto* mer.

² För ni vet vilka instruktioner vi har gett er genom HERRENJESUS.

³ För detta är GUDS vilja, er helgelse: att ni avhåller er från otukten,

⁴ att var och en av er vet att förvärva sitt eget kärl i helgelse och heder,

⁵ inte i lidelse av begär så som också folkslagen som inte känner GUD,

⁶ *för* att inte övertrampa och i *det* ärendet utnyttja sin broder. För en rättskipare *är* HERREN i allt detta, så som vi också förut har sagt er och uppfordrat.

⁷ För GUD har inte kallat oss till orenhet, utan i helgelse.

⁸ Följaktligen: den som avvisar avvisar inte en människa utan GUD, som [också] ger sin heliga Ande in i er.

⁹ Men om syskonkärleken har ni inget behov av att *man ska* skriva till er. För själva är ni av Gud lärda till att älska varandra,

¹⁰ för ni gör det också gentemot alla syskonen i hela Makedonien. Men vi uppmanar er, syskon, att överflöda mer

¹¹ och sätta en ära i att hålla er stilla och syssla med *ert* eget och arbeta med era [egna] händer, så som vi har instruerat er,

¹² så att ni vandrar anständigt inför dem *som är* utanför och inte har behov av något.

De döda ska uppstå

¹³ Men vi vill inte att ni ska vara ovetande, syskon, gällande dem som har insomnat, så att ni inte sörjer så som också de övriga som inte har hopp.

¹⁴ För om vi tror att JESUS har dött och uppstått, så ska också GUD genom JESUS föra *fram* de insomnade med honom.

¹⁵ För detta säger vi er med ett ord från HERREN: att vi levande som lämnats kvar till HERRENS ankomst alls inte ska komma före de insomnade.

¹⁶ För själv ska HERREN med en befallning, med en ärkeängels röst och med en GUDS basun stiga ner från himlen. Och de döda i KRISTUS ska uppstå först.

¹⁷ Sedan ska vi levande som lämnats kvar tillsammans med dem ryckas *upp* bland moln,

HERREN till mötes i luften. Och så ska vi alltid vara med HERREN.

¹⁸ Därför ska ni uppmuntra varandra med dessa ord.

5

Herrens dag

¹ Men om tiderna och stunderna, syskon, har ni inget behov av att det skrivs till er.

² För själva vet ni noga att HERRENS dag *är* som en tjuv i natten, så kommer den.

³ När de säger: "Fred och säkerhet!", då står framför dem plötslig undergång, såsom födslovärkarna för den som är havande i magen. Och de ska alls inte undkomma.

⁴ Men ni, syskon, är inte i mörker så att *den* dagen griper er som en tjuv.

⁵ För ni är alla ljusets söner och dagens söner. Vi är inte av natt eller mörker.

⁶ Låt oss alltså då inte sova som de övriga, utan låt oss vara vakna och nyktra.

⁷ För de sovande sover om natten, och de som berusar sig är berusade om natten.

⁸ Men vi som är av dagen ska vara nyktra, iklädda ett bröstpansar av tro och kärlek och *som* hjälm ett hopp om frälsning.

⁹ För GUD har inte satt oss till vrede, utan till förvärv av frälsning genom vår HERREJESUSKRISTUS,

¹⁰ som har dött för oss för att vi, antingen vi är vakna eller sover, tillsammans med honom ska leva.

¹¹ Därför ska ni uppmuntra varandra och uppbygga, en *för* en *annan*, så som ni också gör.

Uppmaningar

¹² Och vi efterfrågar *hos* er, syskon, att *ni ska* erkänna dem som sliter bland er och är föreståndare för er i HERREN och förmanar er,

¹³ och anse dem övermåttan *ärade* i kärlek för deras gärning. Var fridsamma med varann.

¹⁴ Och vi uppmanar er, syskon: förmana de oordentliga, muntra upp de missmodiga, håll tag i de svaga, var tålmodiga mot alla.

¹⁵ Se till att ingen lönar någon ont mot ont, utan jaga alltid efter det goda [både] mot varandra och mot alla.

¹⁶ Var alltid glada.

¹⁷ Be oavbrutet.

¹⁸ Tacka i allt. För detta *är* GUDS vilja i KRISTUSJESUS för er.

¹⁹ Släck inte Anden.

²⁰ Förakta inte profetior.

²¹ Men bepröva allt. Behåll det *som är* bra.

²² Avhåll er från varje skepnad av ont.

Sluthälsning

²³ Och själv må fridens GUD helga er helt igenom, och fullständig må er ande och själ och kropp bevaras klanderfritt vid vår HERREJESUKRISTI ankomst.

²⁴ Trofast *är* han som kallar er. Han ska också göra *det*.

²⁵ Syskon, be [även] för oss.

²⁶ Hälsa alla syskonen med en helig kyss.

²⁷ Jag besvär er vid HERREN att brevet ska läsas
upp för alla syskonen.

²⁸ Vår HERREJESU nåd *vare* med er.

Svenska Standardbibeln
Portions of the Holy Bible in Swedish, Svenska
Standardbibeln translation

Copyright © 2025 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm

Language: (Swedish)

Kommentarer om denna bibelöversättning kan riktas till
oversattning@standardbibeln.se.

2026-09-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 7 Sep 2026 from source files
dated 7 Sep 2026

dc369788-4b68-5669-b6c8-a721cf25da1b